

ПОКАРАННЯ. ПОДУМАЙТЕ НАВІЩО.

Запам'ятайте сім правил:

1. Покарання не повинно шкодити здоров'ю – ні фізичному, ні психічному (воно має бути корисним).
2. Якщо є сумніви (карати чи не карати) – не карайте (ніяких покарань „на всяк випадок”).
3. За один раз – одне покарання. Навіть, якщо вчинків скоєно багато, покарання може бути суворе, але одне за все одразу. Покарання – не за рахунок любові. Ні в якому разі не забирайте подарунки в знак покарання.
4. Пам'ятайте про час давності правопорушення. Якщо ви з'ясували, що вчинок скоєно давно, краще не карайте.
5. Покараний – прощений. Сторінка перегорнулась, не згадуйте про це. Не заважайте починати життя спочатку.
6. Покарання – але без приниження. Якщо дитина відчує перевагу вашої сили над її слабкістю, і вважає, що ви несправедливі – покарання подіє у зворотному напрямку.
7. Дитина не повинна боятися покарання. Вона має боятися не вашого гніву, а вашого засмучення.

Як не потрібно карати і сварити.

- якщо дитина хвора;
- якщо дитина не зовсім одужала після хвороби;
- якщо дитина їсть;
- після сну чи перед сном;
- під час гри та під час виконання завдання;
- одразу після фізичної або душевної травми (бійка, погана оцінка, падіння тощо) – необхідно перечекати, поки зупиниться гострий біль (але це не означає, що потрібно втішати дитину);
- якщо дитина не справляється з страхом, з лінню, з рухливістю, з роздратованістю, із будь-яким недоліком, але щиро намагається подолати його;
- в усіх випадках, коли у дитини щось не виходить;
- якщо ви самі в поганому настрої, якщо втомилися, якщо роздратовані. В цьому стані гнів завжди не правий.

Як не потрібно хвалити.

Похвала має властивість наркотику: ще й ще! І якщо було багато і стало менше, або взагалі не стало, у дитини може виникнути стан непотрібності, самотності і, можливо, страждання.

- Не можна хвалити за те, що досягнуте не своєю працею (фізичною, розумовою, душевною).
- Якщо дитина не заслужила, не долала труднощів – немає за що хвалити.
- Похвали потребує кожна дитина, у кожної є своя норма похвали, ця норма завжди змінюється і треба її знати.
- Якщо дитина ослаблена, травмована фізично або душевно, хваліть її кожен день. Увага! Дуже важливо! Похваліть дитину зранку, якомога раніше! І похвала на ніч (або просто поцілунок) теж не зашкодить.

Практичні поради батькам для підвищення мотивації дітей до навчання

1. Вчіть дитину правильно вибирати мету в діяльності з точки зору розуміння — навіщо це потрібно саме тобі, а не батькам чи вчителям. Для цього ставте перед дитиною наступні запитання:
Якого результату ти прагнеш досягти у навчанні?
Ким ти себе бачиш у майбутньому?
Що ти можеш зробити для цього?
Хто тобі може допомогти?
2. Надавайте своїй дитині право на помилки. Не засуджуйте, а допомагайте вчитися долати труднощі - це формує впевненість в своїх можливостях та здібностях, підвищує самооцінку.
3. Надавайте дитині можливість самостійно приймати рішення та нести відповідальність за результат.
4. Аналізуйте минулий успіх та досягнення, навіть якщо вони були зовсім незначними. Таким чином, ви підтримуєте спроби дитини домогтися нових результатів.
5. Вчіть дитину не боятися труднощів. Нехай вона відчуває, що Ви завжди готові прийти їй на допомогу.
7. Завжди пояснюйте дитині причини Ваших вимог та вимог вчителів.

Успіхів, наснаги і натхнення!

